

ת"פ 43825/11/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 43825-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם פלוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נטלי חגי

ב"כ הנאשם עו"ד יפית וייסבוך

הנאשם

גזר דין

רקע ועיקרי הכרעת הדין

1. כמפורט בהכרעת הדין, הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת האזנת סתר לפי סעיף 2(א)(ב)(ג) לחוק האזנת סתר, תשל"ט-1979 (להלן: **חוק האזנות סתר**), איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), והדחה בחקירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין. לצד זאת, זוכה מביצוע עבירה של היזק בזדון לרכוש לפי סעיף 452 לחוק העונשין, משלא הוכח ביצועה מעל לספק סביר.

2. בהכרעת הדין פורט כי במועדים הרלוונטיים שירת הנאשם כקצין משטרה בתפקיד קצין חקירות ומפקד יס"מ איילון, היה נשוי למתלוננת, התגורר עמה בדירה בחולון (להלן: "**הדירה**") והם החזיקו רכב במשותף (להלן: "**הרכב**"). **בקשר לאישום הראשון** מצאתי כי המאשימה הוכיחה כנדרש ביצוע עבירה לפי סעיף 2(א)(ב) ו- (ג) לחוק האזנות סתר על ידי הנאשם. קבעתי כי מהראיות הוכח שעובר ליום 14.2.2017 הניח הנאשם מכשיר הקלטה ברכב ללא היתר כדין, ככוונה לבצע האזנת סתר, הגם שנקבע שרכש את מכשיר ההקלטה לא למטרה זו אלא לאור חששו מפני המתלוננת כי תפגע בו כשהודיע לה כי ברצונו להתגרש. עוד נקבע כי הוכח שבמכשיר ההקלטה הוקלטה שיחה בין המתלוננת לבין אחר שהנאשם אינו צד לה, ממנה עולה כי היה ביניהם קשר (להלן: "**השיחה**"). נקבע כי הנאשם האזין לשיחה ביוזמיו, כשהבין וידע שאינו צד לה. המאשימה אף הוכיחה שבהמשך לאמור, ביום 15.2.2017, הזמין הנאשם לדירה בני משפחה על מנת להשמיע להם את השיחה והשמיע אותה, ואף העביר את השיחה לאחרים. נקבע כי הגם

שהמתלוננת אישרה לנאשם להשמיע ולהעביר את השיחה לאחרים על מנת שיחוו דעתם עליה, ואפילו אילו היה נקבע כי ביקשה זאת ממנו, המדובר בשימוש אסור שעשה הנאשם בהאזנת הסתר. עוד נקבע כי אין בכך שהמתלוננת עצמה העבירה גם היא את השיחה לאחרים כדי לאיין את ביצוע העבירה על ידי הנאשם.

3. אשר לעבירת האיומים שיוחסה לנאשם באישום הראשון - מצאתי כי הוכח שביום 4.3.2017 איים הנאשם על המתלוננת באמצעות תוכנת "ווטסאפ" כי יפיץ את השיחה, בכך ששלח לה את ההודעה הבאה: **"אני שוקל לפרסם בפייסבוק"**. נקבע כי יש בהודעה זו כדי להטיל אימה בלבו של אדם רגיל מהישוב בנסיבותיו של המקרה, גם אם כתב הנאשם כי הוא "שוקל" לפרסם ולא הודיע באופן פוזיטיבי כי יפרסם. עוד נקבע כי מהאופי שייחס הנאשם עצמו לשיחה, כמעידה על מערכת יחסים אינטימית בין המתלוננת לאחר בעודה נשואה ואם לילדים, לצד דבריו לפיהם הוא שוקל לפרסמה בפייסבוק, ניתן ללמוד כי הנאשם היה מודע היטב לכך שיש בדבריו משום איום, וכי התקיים אצלו היסוד הנפשי מסוג כוונה הנדרש לשם הרשעה בעבירה.

4. **בכל הנוגע לאישום השני**, מצאתי כי המאשימה הוכיחה כנדרש ביצוע עבירת הדחה בחקירה על ידי הנאשם. נקבע כי הוכח שבעקבות מעשי הנאשם כמפורט באישום הראשון נפתחה ביום 7.3.2017 חקירה במח"ש נגד הנאשם, במסגרתה נגבתה הודעה מהמתלוננת ביום 16.3.2017 והנאשם נחקר ביום 29.3.2017. נקבע כי רצף ההתכתבות בין הנאשם למתלוננת המפורט בת/12 במסגרתו כתב הנאשם למתלוננת **"סיימתי את דבריי והמבין יבין, מה שלא תעשי עם הרגליים שלך אף אחד לא יעשה בשבילך..."** מלמד כי הנאשם התכוון להדיח את המתלוננת בחקירה, וכי מטרתו ושאיפתו הייתה שהמתלוננת תחזור בה מהגרסה שמסרה במח"ש. קבעתי כי עולה מרצף ההתכתבות בקשר להודעה זו כי הנאשם אינו מרפה, מוודא כי המתלוננת מבינה את דבריו, כי תפנה לחוקרת פנים מול פנים ולא בהודעה כתובה, ואף מבקש שתעדכן אותו לאחר שתפעל כבקשתו. הנאשם פעל כאמור לאחר שהוזהר מפורשות בחקירתו ביום 29.3.2017 שלא לדבר על החקירה עם אף גורם שהוזכר בה. עוד מצאתי כי הוכח שגם במפגשו של הנאשם עם המתלוננת בחיפה ביום 14.4.2014 פעל להדיחה בחקירה, בכך שאמר לה לחזור בה מתלונתה נגדו.

5. בכתב האישום הואשם הנאשם בביצוע עבירת הדחה בחקירה גם ביחס לאמרותיו הבאות: **"... עצוב שהגעת למצב הזה, מקווה שתעשי הכל לתקן את המצב..."**; **"... אז הכדור אצלך, נראה מה תעשי. רמז קטן תביעות בבימ"ש ומח"ש זה לא נקרא לתקן..."**; **"... הייתי מציע לך במוצ"ש ישיבה עם דרינק כדי שתפעלי בשלישי לבטל את כל הדיונים המיותרים, אבל אני מפחד שתלונני שוב אז אני לא מעז אפילו..."**. ביחס לאמרות אלה קבעתי על יסוד נימוקי בהכרעת הדין, כי המאשימה לא ביססה מעל לכל ספק סביר את ביצוע עבירת ההדחה בחקירה. כך גם ביחס לדבריו של הנאשם למתלוננת במפגש בביתה ביום 15.4.2017 לפיהם עליה לכפר על כל העוונות שעשתה לו.

6. **אשר לאישום השלישי**, מצאתי כאמור לזכות את הנאשם מביצוע עבירה של היזק לרכוש במזיד אשר יוחסה לו שם מחמת הספק.

7. במסגרת הכרעת הדין וכמפורט בה נדחתה טענת הנאשם לזוטי דברים. בנוסף, בחנתי את טענת

הנאשם ביחס להתנהלות היחידה החוקרת ומצאתי כי אין לכשל מצד היחידה החוקרת, הנוגע להיעדר תיעוד בקשה נטענת של הנאשם לחיפוש ללא נוכחות עדים ולהיעדרו של דוח חיפוש נפקות לעצם ההרשעה, וכי ההגנה תוכל להפנות לעניין זה במסגרת הטיעון לעונש. לצד זאת הבהרתי ביחס ליתר טענות הסנגור כנגד התנהלות מח"ש, כי חרף תחושותיו הקשות של הנאשם, אינני מוצאת שיש להגדיר את החקירה כ"חקירה רשלנית" או לקבוע שמח"ש לא ניסתה להגיע לחקר האמת.

8. לאחר מתן הכרעת הדין ועובר לטיעון לעונש, ביום 7.6.2022, נדחתה בקשת ההגנה לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. לאחר שנשמע הטיעון לעונש ביום 25.10.2022 עלתה בקשה נוספת לשליחת הנאשם לקבלת תסקיר, וביום 27.10.2022 הוריתי על עריכתו לצד חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות. לאחר קבלת התסקיר וחוות דעת מהממונה על עבודות השירות התקיים דיון להשלמת טיעוני הצדדים ביום 20.6.2023.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

9. בתסקיר פורטו נסיבות חייו ומאפייניו של הנאשם, אשר שימש בין השנים 1999 ועד 2023 כשוטר במגוון תפקידים ניהוליים ופיקודיים וזכה להערכה רבה. צוין כי הנאשם שוחרר משירות במשטרה בחודש פברואר 2023 לאחר שאובחן כמתמודד עם פוסט טראומה, וכן צוינו קשיים בריאותיים ומורכבות מצבו המשפחתי שלא תפורט מטעמי צנעת הפרט.

10. להתרשמות קצינת המבחן, הנאשם נעדר דפוסים אלימים או שוליים מושרשים והתנהלותו המפורטת בהכרעת הדין חריגה לאורחותיו. ההתרשמות היא כי הנאשם נוטל אחריות לביצוע העבירות אך לצד זאת צוין כי תיאור השתלשלות אירועים על ידו שונה מהמתואר בכתב האישום. צוין כי הנאשם תיאר את הזוגיות עם המתלוננת כמאופיינת מצדה בגילויי קנאה, תלות, צורך מוגבר בשליטה ואלימות, וההתרשמות היא כי נטה לרצותה ולפעול מולה בהימנעות.

11. התרשמות קצינת המבחן מתיאור הנאשם את האירוע היא כי פעל באופן מכשיל, חודרני ופוגעני כלפי המתלוננת כחלק מניסיון בלתי מותאם מצדו לסיים עמה את הקשר, ולא לקח בחשבון את משמעות מעשיו - כשבבסיס כוונותיו רצונו להגן על עצמו ופרנסתו, לאור תחושת מצוקה, בהיעדר נכונות מצדה לאפשר את הגירושין, בניסיון להימנע מקונפליקט ומתוך תחושת חוסר אונים. בתסקיר צוינו דברי הנאשם לפיהם שב ושלל מעשיו במסגרת תפקידו כשוטר, וטען שפעל בהוראת עורך דין, לאור מידע בדבר חוסר נאמנות של המתלוננת ביחסים הזוגיים. הנאשם אף הציג לשירות המבחן את מכתב המתלוננת מיום 20.9.2018 בו ביקשה לסגור את התיק.

12. לדעת קצינת המבחן, האירועים משקפים קשיי תקשורת משמעותיים בין הנאשם למתלוננת, שהתעצמו בחלוף השנים ובאו לידי ביטוי ביתר שאת נוכח משבר הפרידה והפערים ברצונותיהם. פורט כי הנאשם מתקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלוננת, והוא ממוקד בפגיעתה בו ובילדים, בעבר וכיום. לצד זאת, ההתרשמות היא כי הנאשם מצר בכנות על התנהלותו, מבין את הבעייתיות העולה ממנה, מסוגל כיום לשקול אלטרנטיבות ומאז האירועים הפיק תובנות מותאמות. עוד צוין כי הקשר הזוגי עם המתלוננת הסתיים, הנאשם כיום בקשר זוגי אחר, אינו עסוק במתלוננת, אינו מעוניין לפגוע או לנקום בה, הם מנהלים תקשורת קונקרטית ומינימלית סביב צורכי הילדים, והנאשם ממוקד כוחותיו

בשיקום מצבו ובטיפול בהם. להתרשמות שירות המבחן ההליך הפלילי נגד הנאשם מהווה מכשול ביחסים בין המתלוננת לבינו ופוגע בטובת ילדיהם, אך הובהר כי ההתרשמות היא שהנאשם אינו נוטה לאימפולסיביות, לא נשקפת סכנה מפניו למתלוננת, והוא מעוניין בצמצום הקשר ביניהם. צוין כי נעשה ניסיון להיפגש עם המתלוננת שלא צלח.

13. כגורמי סיכון במצבו של הנאשם צוינו התנהגותו בביצוע העבירות, פגיעתו בתחושת הביטחון והחירות של המתלוננת תוך שחרג באופן מסוים גם בתפקידו כשוטר, והפערים בין תפיסותיו לתפיסותיה של המתלוננת בנושאים הקשורים בילדים כגורם חיכוך פוטנציאלי בעתיד. בנוסף, קשיים נפשיים עמם מתמודד הנאשם אשר עלולים לבוא לידי ביטוי בחרדה, דריכות וקושי בוויסות. כגורמי סיכוי לשיקום, פורטו התנהלותו החיובית של הנאשם לאורך מרבית שנות חייו במסגרות החיים השונות, האחריות שמגלה כלפי תפקידיו, ושיאיותיו הנורמטיביות לעתיד כמו גם יתר המפורט לעיל. שירות המבחן ציין שהנאשם נעדר עבר פלילי, ומאז ביצוע העבירות אין נגדו תיקי מב"ד נוספים. הודגש כי הרושם הוא שמדובר באירוע נקודתי וחריג לחייו של הנאשם, כי ניכר שמקרה זה היווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול, וכי השתלב ביוזמתו לפני מספר חודשים בטיפול במסגרת משרד הביטחון לעיבוד אירועים טראומטיים והתמודדות עם תסמיני הפוסט טראומה ממנה סובל ועם דפוסיו ההתנהגותיים והחשיבתיים שנוצרו בעקבות כך, וכי הוא מחויב ומסור לטיפול.

14. בסופו של יום, התרשמות שירות המבחן היא כי פחת הסיכון להישנות התנהגות פוגענית מצד הנאשם כלפי המתלוננת ובכלל. ההערכה היא שניתן לשמור על יציבות מצבו של הנאשם באמצעות חיזוק תפקודיו החיוביים. בנסיבות ובמאפייני הנאשם לא ראה שירות המבחן צורך בהעמדתו בצו מבחן והמליץ על צו של"צ בהיקף שהוגדר כ"גבוה" - בן 180 שעות. צוין כי הנאשם ביטא חשש מפגיעה באפשרויות תעסוקה בעתיד והציג מסמך המעיד על הגשת מועמדות לעבודה כחוקר פרטי. המלצת שירות המבחן היא כי אשקול בחיוב את ביטול הרשעתו, בכפוף להטלת צו של"צ, נוכח חשיבות התעסוקה כבסיס לשיקומו ולפרנסת ילדיו, ולאור הקשיים והמורכבות עמם הוא מתמודד.

תמצית העדויות לעונש

15. מטעם ההגנה העיד סנ"צ **עופר שליט**, מי שהיה בעבר מפקדו של הנאשם ומכירו משנת 2016. סנ"צ שליט שיתף אודות התרשמותו החיובית ביותר מנאשם בפן המקצועי והאישיותי, ופירט את הישגיו הרבים. בנוסף, סיפר על תרומת הנאשם לקהילה. לדבריו: **"אני מכיר אותו אישית משנת 2016, ונחשפתי לאדם מדהים, שעובד עם הלב, אכפת לו וכל בקשה או משימה הוא הראשון שהתנדב לבצע, אדם שניתן לסמוך עליו בכל משימה שהוטלה עליו"**.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

16. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם ולערכים המוגנים שנפגעו מביצוען. בהקשר זה ציינה את הרקע לביצוע העבירות וטענה שהגם שלתחושותיו הקשות של הנאשם בסמוך לביצוע העבירות יש משקל ורלוונטיות בעת קביעת עונשו, המדובר במשקל מוגבל משמדובר בקצין משטרה הנושא בתפקיד פיקודי אשר מודע למעשיו ומכיר את גבולות החוק, בוודאי ביחס לעבירות שביצע לאחר שנפתחה חקירה.

17. בכל הנוגע להאזנת הסתר טענה ב"כ המאשימה לפגיעה בינונית בערכים המוגנים תוך שצינה את החומרה שמצא המחוקק בעבירות אלה, ולצד זאת את העובדה שמדובר בשיחה אחת בלבד שכל הנראה היו לה פרשנויות שונות, את העובדה שאין המדובר בפגיעה מתמשכת בהקשר זה, וכי המתלוננת נתנה הסכמתה לחלק מהשימוש שנעשה בשיחה. ביחס לעבירת האיומים וההדחה בחקירה טענה לפגיעה גבוהה יותר בערכים המוגנים. לגבי האיום טענה כי מדובר באיום קונקרטי וקל למימוש, גם אם הוא בא לאחר התגרות מצד המתלוננת, כשהפצה של שיחה כה רגישה ברשת חברתית עלולה לגרום נזק שלא ניתן לתיקון. בקשר לעבירת ההדחה בחקירה ציינה את המורכבות בכך שמדובר בחקירה שהתנהלה על רקע סכסוך בין בני זוג ואת הקושי הברור למסור עדות בנסיבות אלה, וטענה לפגיעה משמעותית בערך המוגן. ב"כ המאשימה הדגישה וטענה כי החקירה החלה מדיווח שהתקבל ולא מכוח תלונת המתלוננת, אשר ביקשה לתקן את היחסים עם הנאשם, כשהנאשם שמצדו התנה זאת בביטול תלונתה.

18. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהעבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם, כשהנאשם החליט לעשות דין לעצמו, לכך שהוא מבצע יחיד של העבירות ולכך שעבירת האזנת הסתר בוצעה תוך תכנון והכנה. לטענתה, עולה כי הנאשם הוסיף עבירה לעבירה, התקין האזנת סתר, הקליט והשתמש, איים בשימוש נוסף ובשלב החקירה, הדיח את המתלוננת לבטל את תלונתה, ואין המדובר בתגובה רגעית ונקודתית או בטעות נקודתית בשיקול הדעת. עוד הפנתה לנזק שנגרם מביצוע העבירות למתלוננת ואף לנאשם עצמו, כשהסכסוך שהעמיק לא תרם להם ולילדיהם המשותפים.

19. לטענת ב"כ המאשימה מקרה זה הוא ייחודי ואין בנמצא פסיקה מתאימה במדויק המלמדת על מדיניות הענישה. עתירתה היא לקביעת מתחם ענישה אחד בגין כלל העבירות כאירוע, בין 3 ו-9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וכי עונשו של הנאשם ימוקם בחלקו העליון של המתחם. בטיעוניה, הפנתה לכך שהנאשם הוא קצין משטרה מוערך ונעדר עבר פלילי, ולפגיעה הפוטנציאלית האפשרית גם בילדיו התלויים בו. מנגד, להעדר נטילת אחריות או הבעת חרטה מצדו ולכך שלא פעל לתיקון הנזק שנגרם ממעשיו.

20. בהשלמת הטיעון ביום 20.6.2023, לאחר קבלת התסקיר לעונש, התייחסה ב"כ המאשימה לתסקיר וטענה כנגד ניתוח העבירות והעובדות המפורט בו. עוד טענה כי הגם שהנאשם נטל אחריות, ניתן לראות כי ברח למקומות אחרים, והתייחס בדבריו לחששו מהמתלוננת. לטענתה, מהתסקיר עולה ששירות המבחן תירץ עבור הנאשם את מעשיו, כשצייץ שבבסיס כוונתו רצונו להגן על עצמו. המאשימה שבה וטענה שאין מקום להורות על ביטול הרשעת הנאשם משהנאשם אינו עומד בתנאים לכך והדגישה שהנאשם היה שוטר בעת ביצוע העבירות וכי ביצע עבירות בתוך המשפחה. לטענתה, בנסיבות אלה, על התנאים לביטול הרשעה להתקיים בצורה דווקנית וקיצונית לשם ביטולה, ואין זה המקרה בעניינו. ב"כ המאשימה אף הצביעה על כך שהנאשם הגיש מועמדות לעבודה כחוקר פרטי ועדיין לא הוסמך כזה, וטענה כי יוכל להשתלב בתעסוקה במסגרות אחרות.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

21. ב"כ הנאשם הדגישה בטיעוניה את זיכויו של הנאשם מהאישום השלישי וכי לגבי 4 מתוך 6 האמרות שיוחסו לו כהדחה בחקירה נקבע כי אין מקום להרשיעו. כן הפנתה לרקע לביצוע העבירות, הסכסוך בין המתלוננת לנאשם, ולכך שהמדובר בהקלטה אחת כשנסיבות ההתקנה, ההאזנה והשימוש סמוכות. עוד הפנתה לכך שהמתלוננת והנאשם התגרשו סמוך לאחר האירוע, ולכך שהמתלוננת היא לא זו שהגישה את התלונה, וטענה שמדובר ב"כשל

נקודתי" שאינו מאפיין את התנהלותו של הנאשם, וכי חלפו 6 שנים מאז ביצוע העבירות.

22. עתירת ההגנה היא לביטול הרשעתו של הנאשם. לטענת הסנגורית, במקרה זה סט נסיבות אישיות חריגות, והנזק שייגרם לנאשם ולמשפחתו לו הרשעתו תיוותר על כנה הוא חמור, בלתי סביר, ולא מידתי ביחס לחומרת העבירות. ב"כ הנאשם ציינה את תפקידיו השונים של הנאשם במשטרה, חלקם ניהוליים, בינם זכה להערכה רבה, והגישה אסופת מסמכים הכוללת מכתבי הערכה ותעודת הצטיינות (ענ/1). בנוסף ציינה כי על אף שהיה ידוע למשטרה כי הוגש כתב אישום פלילי נגד הנאשם, לאחר בירור משמעותי פנימי (ענ/2) המשיך לשרת במשטרה וכשסיים את תפקידו מונה כקצין פיקוח ובקרה באח"מ איילון ואף שימש כקצין בודק באירוע חמור (ענ/3). לדבריה, הנאשם שימש כקצין בודק גם במהלך המשפט, הגם שאין בידה מסמך המעיד על כך. בטעון לעונש שהתקיים ביום 25.10.2022 אז עוד שירת הנאשם במשטרה, נטען כי לו תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה, קיימת סבירות גבוהה מאוד כי יפוטרו מהמשטרה.

23. ב"כ הנאשם הגישה תעודות המעידות כי לנאשם תואר ראשון ושני (ענ/4), הפנתה למצבו הבריאותי וטענה לקושי כלכלי לנאשם ומשפחתו אילו הרשעתו תיוותר על כנה. לטענתה, קיומה של הרשעה תמנע מהשתלבות הנאשם בעבודה בכל גוף ביטחוני בעתיד, ובתפקידים שונים אחרים אליהם הוא מתאים נוכח עברו המקצועי (ולו כשומר). בנוסף, הפנתה למצבו המשפחתי של הנאשם, כשילדיו הקטינים במשמורת משותפת, ולמורכבות הכרוכה בטיפול באחד מבניו (ענ/5). כמו כן, להליכים פליליים מתנהלים נגד המתלוננת (ענ/6) ולחששו של הנאשם מהשפעת העונש שייגזר על המתלוננת על ילדיו. נטען שיתכן והנאשם יוותר משמורן יחיד ופגיעה בפרנסתו עלולה להביא לפגיעה כבדה בהם. עוד הגישה את ענ/7, המפרט על פי הנתען תיקי חקירה פתוחים נגד המתלוננת.

24. ב"כ הנאשם הגישה אסופת פסיקה לתמיכה בעתירתה לביטול ההרשעה, וכן פסיקה ביחס למתחם ענישה. לטענתה, מתחם העונש ההולם בנסיבות הוא בין מאסר על תנאי לצד של"צ וקנס (בין 3,000 ו-10,000 ₪) בתחתית ובתקרת המתחם. בטעוניה הפנתה לכך שנפלו כשלים בחיפוש אצל הנאשם במהלך החקירה, וטענה כי המדובר בחיפוש שלא כדין ובניסיון לחסל קריירה של קצין משטרה. כן הדגישה את הבושה והקושי עבור הנאשם מהחקירה וטענה שלא נגרם נזק חמור למתלוננת אלא לנאשם וכי יש לחוש אמפתיה למשפחה.

25. בהשלמת הטיעון עדכנה ב"כ הנאשם כי מאז הטיעון לעונש נאלץ הנאשם לפרוש מהמשטרה לאחר שנקבעו בעניינו 41% אחוזי נכות מתוכם 30% בגין פוסט טראומה בשל אירועים קשים אליהם נחשף במסגרת שירותו (ענ/8), והגישה מכתב ממטפלו של הנאשם במשרד הביטחון (ענ/9). לדבריה, הנאשם כיום מטפל בעצמו ומחפש עבודה משאינו יכול להתקיים ולקיים את ילדיו מהקצבה והגמלה שהוא מקבל מידי חודש (ענ/10). לטענתה, הנאשם הגיש בקשה למשרד המשפטים לשמש כחוקר פרטי (ענ/11) ואילו תיוותר הרשעתו על כנה תדחה בקשתו. ב"כ הנאשם שבה ועתרה לביטול ההרשעה, ציינה קושי פוטנציאלי לנאשם במציאת עבודה מכל סוג שהוא ככל שההרשעה לא תבוטל, הגישה פסיקה נוספת, וביקשה כי המלצות התסקיר, שהוא לטענתה תסקיר מפורט ומעמיק, יאומצו. בקשר למצב המשפחתי העלתה שוב טענות כנגד המתלוננת והתנהלותה כלפי הילדים והגישה את ענ/12 ו-ענ/13 בהקשר זה. לטענתה הנאשם משמש היום כ"אבא ואמא בפועל" ולצד זאת עליו להמשיך ולהתפרנס ולפרנס את ילדיו.

דברי הנאשם

26. בעת הטיעון לעונש הביע הנאשם צער "**שהתיק הזה הגיע לבית המשפט**" לדבריו, הסכסוך בין המתלוננת לבינו צריך היה להסתיים בדרכים בוגרות ומי שנפגע הם ילדיו. הנאשם ביקש התחשבות וביטול הרשעה ומסר כי הוא נושא בנטל גידול הילדים כמעט לבדו ועתר לביטול ההרשעה. במעמד השלמת הטיעון ביום 20.6.2023 לא הוסיף על דבריו.

שאלת ההרשעה

27. ככלל, הליך משפטי של אדם בגיר שהוכח כי עבר עבירה פלילית יסתיים בהרשעה. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חריג בשל נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. על פי **הלכת כתב** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)), על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה, יש לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. השני, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם.

על ההגנה מונח הנטל לשכנע כי בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולי האינטרס הציבורי שבהרשעה. "**מקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם הצפויה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה**" והשאלה תלויה גם במיהות הנאשם ויתר נסיבותיו (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007 (4) 4546, עמ' 4561 וע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014)).

28. ביטול הרשעה מוצדק כאמור רק במקרים בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה, כשהצטברות הנסיבות הקשורות בנאשם ובעבירה מצדיקות שלא להטביע בו "**אות קלון של פליליות**" (**הלכת כתב**), וזאת גם כאשר מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי (ראו לדוגמא: רע"פ 5479/19 **לוי נ' מדינת ישראל** (25.8.2019)). המדובר בנוסחת איזון עדינה לפיה ככל שמעשי העבירה בנסיבותיהם חמורים יותר, כך נדרשת פגיעה קונקרטיה ומוחשית יותר ולהיפך (ע"פ (מרכז) 24457-03-15 **גוטרמן נ' מדינת ישראל** (30.8.2015)).

29. בפסיקה ארוכת השנים נקבע כי ככלל, בעת בחינת הנזק לנאשם מההרשעה, אין להסתפק בתרחישים תיאורטיים שאין לדעת אם יתממשו בעתיד. למרות זאת, וכפי שהפנתה ההגנה - קיימים מקרים מתאימים בהם נמצא כי שיקולי שיקום וקיומו של נזק פוטנציאלי בלבד הצדיקו ביטול הרשעה (ע"פ 8169/20 **שלום נ' מדינת ישראל** (26.8.2021), ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ נ' מדינת ישראל** (11.6.2017), מנגד ראו רע"פ 9205/17 **ביבי נ' מדינת ישראל** (12.3.2018) בקשר למי שביצע עבירת האזנת סתר).

30. בכל הנוגע לשאלה האם סוג העבירות בביצוען הורשע הנאשם מאפשר את ביטולה - הגם שככלל בעבירת האזנת סתר קיים קושי ממשי בביטול הרשעה (כפי שהבהיר בית המשפט המחוזי לאחרונה בעפ"ג (ת"א) 51376-03-22 **מדינת ישראל נ' רוזנטל** (18.1.2023)) - כפי שהפנתה ההגנה - קיימים מקרים בהם בוטלה הרשעה

על ידי בית משפט השלום גם בגין ביצוע מעשים דומים במסגרת התא המשפחתי ואף על ידי שוטר במסגרת תפקידו וכן בקשר לביצוע האזנת סתר על ידי חוקר פרטי. ראו לדוגמא: ת"פ (ב"ש) 4084/01 **מדינת ישראל מחלקה לחקירות שוטרים נ' קורנשטיין** (1.12.2004), ת"פ (ראשל"צ) 32661-06-15 **מדינת ישראל נ' ביטון** (30.6.2016), וביחס לעבירת איומים ראו ת"פ (רחובות) 20126-04-21 **מדינת ישראל נ' בביב** (6.7.2022).

31. אשר לנסיבות ביצוע העבירות בענייננו: מבחינתן עולה כי המדובר בנסיבות כוללות שהן ברף חומרה לא מבוטל, הגם שקיימות נסיבות לקולא ברקע ביצוע העבירות ולצידן. אמנם בהכרעת הדין לא נקבע שהנאשם רכש את מכשיר ההקלטה לשם ביצוע האזנת הסתר, ועל פי דבריו רכשו על מנת להקליט שיחות בינו לבין המתלוננת בשל רצונו להתגרש ממנה וחששו מפניה, ומדובר בהאזנת סתר לשיחה אחת בלבד כשאינן חולק שעל גבי מכשיר ההקלטה היו שיחות נוספות שלא הוגדרו ככאלה - עם זאת - המדובר במי שהניח מכשיר ההקלטה ברכבה של המתלוננת, רעייתו באותה העת ואם ילדיו, קלט את השיחה שלטענתו ניתן להגדירה כאינטימית בינה לבין אחר שהוא אינו צד לה, האזין לשיחה והתעמת עם המתלוננת ואף השמיע את השיחה לאחרים (גם אם המתלוננת אישרה ואפילו ביקשה שכך יעשה). הנאשם אף איים על המתלוננת כי יפיץ את השיחה האינטימית ברשת חברתית.

32. ניתן להבין את עומק הפגיעה במתלוננת מהאזנת הסתר והאיום הקל למימוש בעקבותיו בנסיבות, כאשר מדובר בשיחה שלטענת הנאשם עצמו מעידה על יחסיה של המתלוננת, הנשואה לו ואם ילדיו, עם אחר. יתרה מכך, הנאשם אף הגדיל לעשות, ולאחר שנפתחה חקירה (שלא בעקבות תלונה של המתלוננת) פעל להדיח את המתלוננת בחקירה על מנת לגרום לה לחזור בה מתלוננתה.

33. אמנם כלל העבירות שביצע הנאשם סובבות סביב אותן הנסיבות, אך לא ניתן להתייחס למעשיו כמעשים ספונטניים ונקודתיים נוכח משך הזמן על פניו בוצעו העבירות, כשאינן המדובר בעבירות עוקבות באופן מידי אלא כשעבירה גררה עבירה וביניהן פער זמנים. הנאשם שירת כשוטר וקצין במשטרת ישראל משך מעל ל- 20 שנה, בין היתר כקצין חקירות ומפקד יס"מ איילון ולא ביצע את העבירות במסגרת תפקידו. עם זאת, יש מידה של חומרה בכך שאדם בתפקידו ומעמדו המקצועי של הנאשם בחר בעשיית דין עצמי תוך פגיעה במתלוננת ובערכים המוגנים הנוגעים לזכותה לכבוד, שלווה נפש ופרטיות (גם אם כפועל יוצא פגע גם בעצמו ובמשפחתו כולה). מן הנסיבות עולה שבזמן שהנאשם שימש בתפקיד פיקודי ומשמעותי במשטרת ישראל והיה אמון על שמירת החוק, הוא פעל להדחת המתלוננת בחקירה ופגע בערכים המוגנים שהוא עצמו היה אמון על שמירתם שעניינם טוהר הליך החקירה והמשפט ופעולת מערכת אכיפת החוק לשם עשיית צדק וחשיפת האמת. הנאשם כזכור הפציר במתלוננת שתבטל את תלוננתה, ויודא שהבינה כיצד לפעול כפי שביקש.

34. כלל המפורט מלמד כי כאמור המדובר בנסיבות שלצידן חומרה לא מבוטלת, גם לאחר מתן משקל לקולא לכך שמערכת היחסים בין המתלוננת לנאשם הייתה מורכבת ויצרית, לכך שבפי הנאשם טענות שונות, קשות, כלפי המתלוננת, ולכך שהנאשם ביצע את העבירות בתקופה בה סבר שהמתלוננת מנהלת קשר אינטימי עם גבר אחר, היה בסערת רגשות ואף ביקש להתגרש. גם אם ניתן להתגבר על הקושי לבטל את ההרשעה בסוג העבירות שהנאשם ביצע, הצטברותן ונסיבותיהן, ברי כי על הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה להיות קונקרטי ומבוסס על מנת להצדיק זאת.

35. בקשר לנזק לנאשם מההרשעה הפנתה ההגנה להמלצת שירות המבחן, הצביעה על נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם ועל כך שאינו משרת עוד במשטרה, מתמודד עם פוסט טראומה, עם מצבו הרפואי הלבבי ועם טיפול בילדיו וצרכיהם השונים, כשברקע קושי נטען ביחס למתלוננת. נטען כי ככל שתיוותר ההרשעה על כנה תפגע יכולתו של הנאשם לעבוד בעבודות התואמות את כישוריו והוא לא יוכל לפרנס את עצמו ואת ילדיו, ואף הוצג כי פנה למשרד המשפטים על מנת לקבל רישיון חוקר פרטי.

36. מהתסקיר שעיקריו פורטו לעיל בהרחבה עולה שהנאשם אינו עובד כיום ומוכר כנכה. ההערכה היא שרמת הסיכון במצבו נמוכה והתנהלותו אינה משקפת דפוסים אלימים או שוליים מושרשים. צוין כי המדובר במקרה יחיד שהסלים, וניתן לשמר את יציבות מצבו של הנאשם באמצעות חיזוק תפקודיו החיוביים. עוד צוין שניכר כי הנאשם הפיק לקחים והוא ממוקד בשיקום מצבו ובטיפול בילדים ולא נשקפת סכנה מפניו כלפי המתלוננת. עולה כי הנאשם אף משתתף בטיפול בפוסט טראומה ממנה הוא סובל מזה מספר חודשים מיוזמתו. שירות המבחן אף ציין את חשיבות התעסוקה עבור הנאשם, ואין חולק באשר לחשיבות הפרנסה לנאשם אף גם בשל הצורך לפרנס את ילדיו הקטינים בנסיבותיו המשפחתיות המורכבות.

37. אמנם מהראיות לעונש ומהתסקיר עולות מעלותיו הרבות של הנאשם, בפן המקצועי והאישי, ותרומתו הרבה במסגרת תפקידיו השונים במשטרת ישראל לאורך השנים וכן מורכבות נסיבותיו כיום (ענ/1, ענ/2, ענ/3, ענ/5, ענ/6, ענ/7, ענ/8, ענ/9, ענ/12, ענ/13). כך עולה גם מדברי סנ"צ שליט שהיה מפקדו בעבר בעת הטיעון לעונש. עם זאת, וחרף המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה, אינני מוצאת כי זהו מקרה מתאים לכך. כאמור - סוג העבירות ונסיבותיהן במקרה זה מחייבות הצגת נזק ממשי לנאשם ולשיקומו לשם נקיטת מהלך יוצא דופן וחרגי של ביטול הרשעה - ולא שוכנעתי שזה המצב בענייננו.

38. חרף הקשיים הפוטנציאליים מההרשעה שצוינו על ידי הסנגורית יש לזכור כי הנאשם מתקיים מקצבה וגמלה (ענ/10), הוא בעל בתואר שני (ענ/4), וביצע תפקידים משמעותיים, חלקם פיקודיים וניהוליים במסגרת שירותו במשטרה. גם אם לא יוכל הנאשם לשמש כחוקר פרטי או בתפקידי שמירה מכל סוג בשל הרשתתו כפי שנטען (כשעניין זה אף אינו וודאי על פי **חוק החוקרים הפרטיים ושירותי שמירה**, תשל"ב - 1972) לא שוכנעתי כי לא יוכל למצוא עבודה אחרת התואמת את כישוריו. יש לזכור שאין המדובר במי שהוסמך כחוקר פרטי וזהו עיסוקו משך שנים, ורישיונו עלול להישלל, אלא אך במי שפנה בבקשה לרישיון (ענ/11). גם אם תחזיות הנאשם באשר לעתידה של המתלוננת יתממשו, והנאשם ישמש כמשמורן יחיד לילדים ומפרנס יחיד, אינני סבורה כי ההרשעה תביא לפגיעה משמעותית בו ובשיקומו או ביכולתו להתפרנס ולפרנס ולטפל בילדיו באופן המצדיק את ביטולה.

39. עוד יש לזכור, מבלי להתעלם מזכותו של הנאשם לנהל את משפטו ולטעון לחפותו (כשאף זוכה מהעבירה שיוחסה לו באישום השלישי ונקבע שלא בוססה הדחה בחקירה ביחס לחלק מאמירותיו למתלוננת) וכן מהקושי והבושה שחווה בשל מהליך החקירה והמשפט, כי ישנה גם חשיבות וזיקה בין החרטה וההפנמה לביטול ההרשעה, הן על פי **הלכת כתב**, הן על פי הגיונם של דברים. בענייננו - אף לא התרשמתי מחרטה והפנמה מלאה מצד הנאשם. אמנם בתסקיר פורט כי הנאשם נוטל אחריות למעשיו, עם זאת, מעיון במלל התסקיר עולה כי הנאשם ממשיך להאיר זרקור על הרקע לאירוע ועל התנהגות המתלוננת ורצונו אז לסיים את הקשר, הוא מתקשה לגלות אמפתיה

כלפיה וממוקד בפגיעתה בו ובילדיהם. גם בדבריו האחרונים לעונש בחר הנאשם להביע צער על כך שהתיק הגיע לפתחו של בית המשפט ולא על המעשים שנקבע שעשה.

40. שקלתי גם את יתר טענות ההגנה, ביניהן חלופי הזמן והטענה למשקל לקולא שיש לתת לאופן החיפוש מביתו של הנאשם בעת בחינת שאלת ההרשעה משיקולי צדק, אך לא מצאתי כי שילוב כלל הנסיבות מצדיק את ביטול הרשעתו של הנאשם. אשר על כן - העתירה לביטול הרשעה נדחית.

מתחם הענישה

41. נסיבות ביצוע העבירות והערכים המוגנים נדונו לעיל, ומסקנתי היא כאמור כי הנאשם פגע פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים במעשיו, גם אם אין המדובר בפגיעה ברף הגבוה ביותר. בעת קביעת מתחם הענישה ההתייחסות תהיה לכלל העבירות כאירוע, כפי עתירת הצדדים וכפי שראוי בנסיבות העניין.

42. מעיון בפסיקה המדגימה את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות האזנת סתר נראה כי פעמים רבות נקבע עונשם של הנאשמים על מאסר על תנאי, לעיתים קרובות לצד צו של"צ מידתי וענישה נלווית (ראו: רע"פ 9205/17 **ביבי נ' מדינת ישראל** (12.3.2018), ת"פ (חיפה) 6721-09-116 **מדינת ישראל נ' יובל מנצור** (25.11.2018) (ערעור הנאשם נדחה בעפ"ג (מחוזי מרכז) 36590-12-18 **מנצור נ' פרקליטות מחוז מרכז - פלילי** (20.2.2019), ת"פ (ראשל"צ) 1131-07-09 **מדינת ישראל נ' פטיטו** (1.3.2010)). לאור הנסיבות הממתנות סביב ביצוע עבירת האזנת הסתר כמפורט לעיל, לו היה נקבע מתחם נפרד לעבירות זו, נכון היה לקבעו במקרה זה בין מאסר על תנאי לצד של"צ לתקופה קצרה ועד תקופת מאסר קצרה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

43. במקרה זה כאמור, לצד ביצוע עבירת האזנת הסתר ובהמשך לכך ביצע הנאשם עבירות של איומים והדחה בחקירה. ביחס לעבירת האיומים, בדרך כלל מתחם הענישה מתחיל בעונש צופה פני עתיד ותקרתו נקבעת על מספר חודשי מאסר שבמקרים מתאימים ניתן לרצויו בדרך של עבודות שירות (ראו בשינויים המחויבים עפ"ג (י-ם) 48832-10-15 **פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים** (9.8.2016)). במקרה זה, בשים לב לסוג האיום ונסיבות ביצועו, לו עבירה זו הייתה עומדת לבדה, היה נכון לקבוע מתחם זה. בכל הנוגע לעבירת ההדחה בחקירה, קיים מנעד רחב של עונשים, כתלות בנסיבות המקרה הקונקרטי. הפסיקה מלמדת כי מתחם הענישה יכול להתחיל ממאסר צופה פני עתיד ותקרתו על מספר חודשי מאסר שבמקרים מתאימים ניתן לרצותם בעבודות שירות (ראו לדוגמא ע"פ 7895/13 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.3.2014) שם אף ציין בית המשפט העליון את הערכים המוגנים החשובים על ידי העבירה וחומריתה). בענייננו, בשילוב העבירות ונסיבות ביצוען, תוך שקילת הנסיבות לקולא ולחומרה כמפורט בפרק הדין בסוגיית ההרשעה, מצאתי לקבוע מתחם ענישה כולל שתחתיתו מאסר על תנאי לצד צו של"צ נרחב בן 300 שעות ועד 8 חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות במקרים מתאימים בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

העונש הקונקרטי לנאשם

44. במקרה זה אין מקום לחריגה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה שנקבע. בעת קביעת עונשו של

הנאשם נתתי דעתי לכלל נתוניו האישיים תוך מתן משקל ממשי ומתאים לתרומתו הרבה למדינה ולאיינטרס הציבורי במסגרת תפקידיו השונים בשנות שירותו במשטרה, להערכה הרבה לה זכה (ענ/1) ולמידותיו הטובות. שקלתי גם את העובדה שהנאשם ללא עבר פלילי וכי לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד מאז האירוע הנדון. כן שקלתי את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, את מצבו המשפחתי המורכב ואת דאגתו הרבה לילדיו הקטינים (ענ/5, ענ/6, ענ/7) ואת הקושי למשפחתו ולו מכל עונש שייגזר עליו. עוד שקלתי את מצבו הרפואי של הנאשם וכן את העובדה שמדובר במי שמתמודד עם פוסט טראומה (נקבעה בעניינו נכות בשיעור 41%, 30% מתוכם בגין פוסט טראומה) והוא מקבל קצבה חודשית ממשרד הביטחון בשל כך.

45. נתתי משקל גם להתרשמותו החיובית של שירות המבחן מהנאשם ומאפייניו, לכך שרמת הסיכון ממנו למתלוננת ובכלל נמוכה, ולכך שאינו מאופיין בדפוסים אלימים, והרושם הוא כי התנהגותו בביצוע העבירות היא אירוע חריג בנוף חייו. לא נעלמו ממני ניסיונותיו ומאמציו של הנאשם לחזור לתפקוד תקין, וכך גם פנייתו היזומה למשרד הביטחון לצורך קבלת טיפול, והתמדתו בטיפול עליה יש לברך. בנוסף, שקלתי את המחדל שנפל ביחס לחיפוש שנערך בביתו של הנאשם.

46. כלל המפורט לעיל מוביל למסקנה הברורה לפיה נכון למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה שנקבע, גם אם להתרשמותי וחרף נטילת האחריות המסוימת על ידו, לא גילה חרטה והפנמה מלאה או אמפתיה כלפי המתלוננת - וכך אני מורה. כמו כן, בנסיבות, ובהינתן שכיום הנאשם אינו עובד ועליו לפרנס את ילדיו הקטינים כשהוא מתמודד עם מצב בריאותי ומשפחתי לא פשוט - וכשלא באה עתירה להשתתף קנס על הנאשם מצד המאשימה, אסתפק בהטלת התחייבות חלף קנס.

47. סוף דבר, על יסוד כלל הנימוקים שלעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. של"צ בהיקף של 300 שעות לפי תוכנית של"צ שיגיש שירות המבחן לאישורי תוך 30 יום ובפיקוחו. הנאשם נתן הסכמתו לביצוע של"צ והוא מוזהר כי אם יפר את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית המשפט, אשר מוסמך לדון בעניינו מחדש במישור העונש.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור איזה מהעבירות בהן הורשע.

ג. התחייבות להימנע מביצוע איזה מהעבירות בהן הורשע, על סך 3,000 ₪ למשך שנתיים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן אשר יכין תוכנית של"צ עבור הנאשם ויגישה לאישורי תוך 30 יום - תז"פ 30.7.2023.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ג, 29 יוני 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 11

